

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen JUDr. Martinem Týle, advokátem se sídlem Škroupova 561, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 8. 6. 2021, č. j. 66 A 4/2020-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 10. 2020, č. j. 77219/2020/ODSH/8 (dále též „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Holice ze dne 30. 10. 2020, č. j. MUHO-20123/2019/OD/CI-231. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, jelikož dne 24. 9. 2019 v 11:51 hodin řídil v obci Dolní Ředice, okres Pardubice, na silnici III. třídy č. 29817 ve směru jízdy od obce Choteč osobní vozidlo tovární značky Volkswagen, registrační značky X, a v úseku, kde byla obecnou právní úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, jel v měřeném úseku rychlostí 67 km/h, což po odečtení odchylky ± 3 km/h představuje rychlost 64 km/h, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 14 km/h. Toto jednání změřili silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s fotozáznamem strážníci Městské policie Sezemice (dále též „strážníci městské policie“). Za přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč společně s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II.

[2] Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále též „krajský soud“), který ji zamítl shora označeným rozsudkem. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího

správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Kasační námitky uvedené v kasační stížnosti se v podstatné části shodují s námitkami uplatněnými v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí. Co do smyslu kasační stížnosti, namítá, že krajským soudem učiněný závěr o tom, že byl správními orgány zjištěn dostatečně skutkový stav tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti a že spáchal přestupek tak, jak o něm bylo správními orgány rozhodnuto, nemá oporu v provedeném dokazování. Současně namítá, že vytýkané jednání žalobce bylo ze strany soudu rovněž nesprávně právně posouzeno a že se krajský soud nevypořádal s jeho námitkami v míře jejich závažnosti.

[4] Předně stěžovatel namítá, že nelze bez pochybností z žádných provedených důkazů dovodit, zda bylo měřeno měřicím zařízením zn. LTI 20/20 TruCAM. Na fotodokumentaci přestupku se nenachází žádný údaj o tom, jakým měřicím zařízením byla fotodokumentace pořízena, přičemž tuto skutečnost nelze dovodit ani podle informací v návodu k měřicímu zařízení. Zpochybňuje údaje v textu listiny „*Oznámení o podezření ze spáchání přestupku*“ (dále též „oznámení o přestupku“). Má za to, že toto oznámení o přestupku není přímým výstupem z měřicího zařízení, neboť by se na něm zcela jistě nacházelo větší množství údajů. Domnívá se, že se jedná o listinu vyhotovenou některým ze strážníků provádějících měření, a proto navrhol provedení důkazu výslechem svědků – strážníků. Pochybnosti z hlediska typu měřicího zařízení vyvolává i absence údajů GPS na záznamu o přestupku. Současně zpochybňuje i správnost měření, neboť nikde není dáno, že při chybně nastaveném rychloměru by žádná rychlost změřena nebyla a objevilo by se chybové hlášení, nikoliv chybně změřená rychlost. S ohledem na shora uvedené navrhl, aby kasační soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožnil se závěry krajského soudu a současně odkázal na své vyjádření k žalobě a obě napadená rozhodnutí.

IV.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Následně se zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, jinak by ji odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.).

[7] Nejvyšší správní soud předně shledal, že se uvedená právní úprava na nyní projednávanou věc užije; krajský soud rozhodl po nabytí účinnosti novely s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-31, ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021-33).

pokračování

[8] Vymezením neurčitěho právního pojmu „*podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele*“ se již zdejší soud zabýval při výkladu § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 13. 10. 2015 do 31. 3. 2021 (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Novelou s. ř. s. provedenou zákonem č. 77/2021 Sb. (s účinností od 1. 4. 2021) byl rozšířen okruh případů, při jejichž přezkumu Nejvyšší správní soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti. Nově se nejedná jen o věci azylu, resp. o věci mezinárodní ochrany, nýbrž o všechny věci, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. Tato změna nezakládá žádný rozumný důvod měnit kritéria přijatelnosti kasační stížnosti (shodně již zmínka v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28). Při rozhodování o (ne)přijatelnosti kasační stížnosti proto kasační soud i nadále vychází z judikatorně ustálených kritérií (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), jež pramení ze závěrů usnesení č. j. 1 Azs 13/2006-39.

[9] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost přijme k meritornímu přezkumu v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to 1) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo 2) v případě zásadního právního pochybení krajského soudu. Stěžovatel nepředestřel žádnou právní otázku, jež by mohla mít obecný dopad na rozhodovací činnost krajských soudů a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit za účelem sjednocování judikatury. Takovou otázku soud nedovodil ani z obsahu napadeného rozsudku či ze soudního a správního spisu. V projednávané věci proto zdejší soud podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal.

[10] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[11] Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel měl přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu spáchat tím, že dne 24. 9. 2019 v 11:51 hodin řídil v obci Dolní Ředice, okres Pardubice, ve směru jízdy od obce Choteč osobní vozidlo tovární značky Volkswagen, registrační značky X, a byla mu naměřena rychlost jízdy 67 km/h, což po odečtení toleranční odchylky představuje rychlost minimálně 64 km/h. Toto jednání změřili strážníci městské policie silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s fotozáznamem. Mezi účastníky řízení je sporné, zda měření proběhlo právě tímto měřícím zařízením a pokud ano, tak zda bylo zařízení obsluhováno v souladu s návodem.

[12] Krajský soud v rámci vymezeném uplatněnými žalobními body přezkoumal postup správních orgánů a dospěl k přezkoumatelnému závěru, že správní orgány postupovaly v souladu s platnou právní úpravou, v rozhodnutí popsaly, z kterých důkazů vycházely a tyto důkazy jednoznačně ověřovaly skutek, na základě kterého správní orgány vyslovily svůj závěr. V reakci na konkrétní námitky krajský soud uvedl, že součástí správního spisu jsou listinné podklady, které umožňují bez důvodných pochybností učinit závěr, že se stěžovatel dopustil předmětného přestupku. Svědčí o tom v předmětném případě celý komplex důkazů, nikoliv pouze izolované skutečnosti.

[13] Stěžejním v projednávané věci je oznámení o přestupku, k němuž je přiložena fotodokumentace zachycující příjezdající vozidlo, obsahující dostatečné množství informací pro identifikaci přestupkového jednání. Stejně tak oznámení o přestupku obsahuje i řádné označení měřícího zařízení včetně sériového čísla (na č. 1. 3 správního spisu I. stupně). Na

základě takto zjištěného skutkového stavu krajský soud potvrdil závěr správních orgánů, že se stěžovatel dopustil uvedeného přestupku. Nadto je třeba upozornit, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu jsou fotografie z rychloměru samostatným (listinným) důkazním prostředkem, jenž lze užít k provedení důkazu za účelem zjištění skutkového stavu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 4. 4. 2019, č. j. 1 As 476/2018-32).

[14] Závěry krajského soudu odpovídají ustálené rozhodovací praxi a Nejvyšší správní soud k nim nemá výhrady, které by odůvodnily, aby se věci sám meritorně zabýval.

[15] Nejvyšší správní soud se v minulosti opakovaně zabýval případy, kdy byla důkazní situace podobná té v nyní posuzované věci. Například v rozsudku ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, z něhož vyplývá, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V této souvislosti je vhodné poukázat i na rozsudky zdejšího soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, či ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36, z nichž plyne totožný závěr. Správní spis obsahuje všechny vyjmenované podklady, přičemž správní orgány i krajský soud při zjišťování skutkového stavu vycházely právě z nich.

[16] K otázkám správnosti měření lze odkázat například na rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 7 As 96/2020-28. Stěžovatel předložil ve vztahu ke zpochybnění výsledku měření a samotného užití tohoto konkrétního měřicího zařízení toliko účelová a spekulativní tvrzení, kterými nemohl dosáhnout zpochybnění skutkového stavu zjištěného správními orgány. Strážníci městské policie neměli žádný zájem na výsledku měření, neboť vykonávali jen svoji služební povinnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114). Účelově namítaná nejistota stran použití tohoto konkrétního měřicího zařízení se jeví jako neopodstatněná.

[17] Ve vztahu k měřícím zařízením pak bylo opakovaně uvedeno, že není-li dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51 pak vyplývá, že pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný. Obdobně na spolehlivost provedeného měření v případě měřicího zařízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, ze dne 26. 2. 2021, č. j. 4 As 283/2020-21, či ze dne 2. 3. 2022, č. j. 6 As 9/2021-36 (zde se jednalo o tentýž rychloměr). V projednávané věci měl použitý rychloměr platné metrologické ověření. Není důvod pochybovat o správnosti nastavení a obsluhy rychloměru, neboť tyto byly prováděny řádně proškoleným a oprávněným strážníkem.

[18] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že neshledal existenci žádné právní otázky, která by svým významem přesahovala vlastní zájmy stěžovatele, jakož ani existenci pochybení takové intenzity, která by mohla vést k přijatelnosti kasační stížnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2021, č. j. 10 As 222/2021-39). V nyní

pokračování

projednáváním případů ustálená judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na stěžovatelovy námitky týkající se měření rychlosti zařízením LTI 20/20 TruCAM.

[19] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[20] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III. 4.). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2023

David Hipšr
předseda senátu